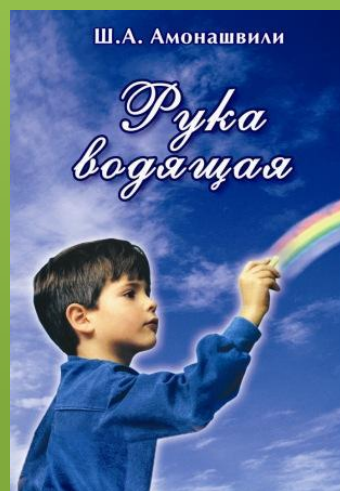
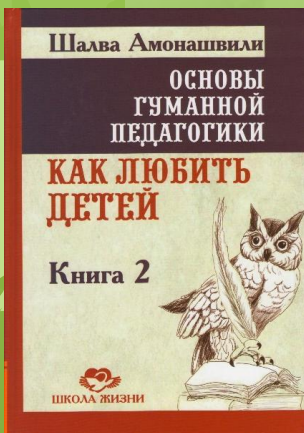
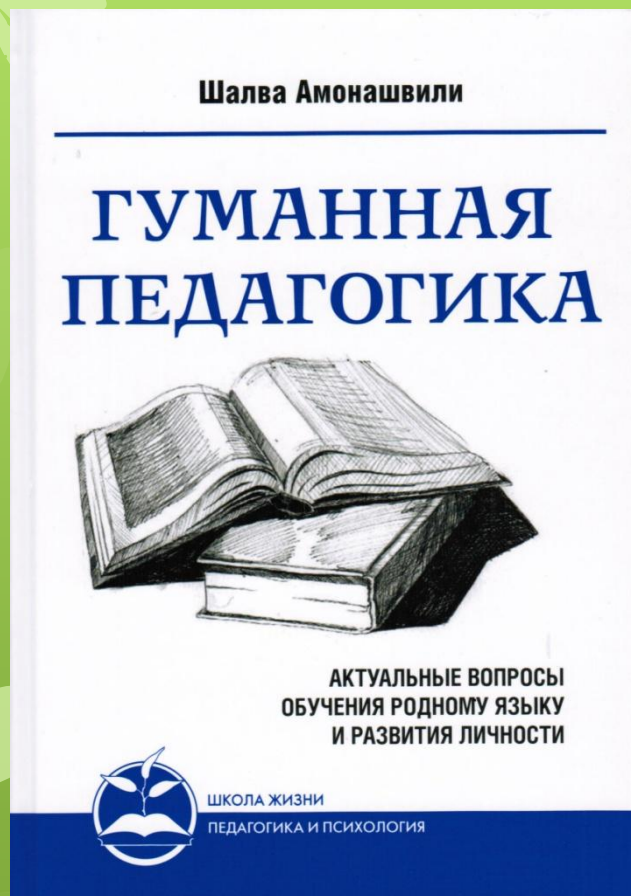

Амонашвілі Шалва Олександрович (нар. 1931) — грузинський педагог, доктор психологічних наук, професор, академік РАО. Педагог-новатор, розробник педагогіки співробітництва. Автор праць з проблем ролі оцінки у педагогічному процесі, гуманістичного підходу у вихованні. Основні праці: "Навчання", "Оцінка", "Відмітка" (1970), "Здрастуйте, діти!" (1983), "Як живе, діти?" (1986), "В школу з шести років" (1986), "Єдність мети" (1987) та ін.

До школи в шість років

Шестирічні діти - особливий народ у країні дитинства. Тому нам, їхнім учителям і вихователям, необхідно, по-перше, знати, які через це можуть виникнути проблеми; по-друге, працювати з ними потрібно інакше, до кінця усвідомлюючи, що за партами сидять інші діти, а не такі самі або майже такі, як семирічні; по-третє, визначити свою педагогічну позицію й обумовлені нею форми та методи навчання, виховання і, що найголовніше, спілкування з шестирічними.

Добридень, діти!

У своїй праці Амонашвілі розповідає про свій досвід навчання шестилітніх дітей в школі, спираючись на свою багатолітню педагогічну практику. Треба зазначити, що на час випуску книги (1983), проблема навчання дітей шестилітнього віку була дуже актуальною, оскільки це було певним новаторством, а тому було необхідно уважно поставитися до цього питання.

"Я, Амонашвілі Шалва Олександрович, добровільно обравши професію Вчителя і знайшовши в ній своє покликання, усвідомлюючи свою причетність до збереження і розквіту життя на Землі, беру на себе турботу про долю Дитини.

Клянусь:

Любити дітей, кожну дитину.

Бути оптимістом за будь-яких обставин.

Зобов'язуюсь турбуватися про олюднення знань, олюднення середовища навколо кожної дитини.... Не треба розповсюджувати навколо дитини погані думки.

Думати треба добре про кожну дитину. Наша добра думка - то її захист. Тоді ніяка бридота не пристане до неї. "Моя мислеформа, - каже Шалва Олександрович, - завжди вивищується над темним. А ствердитись дитина має перш за все вдома.

Дорослі здебільшого категоричні, зловживають заборонами. І це погано. А тим часом дитина приходить у цей світ не випадково.

Я сприймаю дитину як істоту космічно-земну. Згадаймо, як академік Вернадський постійно підкреслював: "Людина має два походження. - космічна душа і земне тіло. Виходити треба тільки з цього".

На цей час веде широку діяльність з утвердження ідей Гуманної педагогіки – проводить семінари з учителями Росії і країн СНД, готує студентів, аспірантів. Його система «Школа Життя» рекомендована Міністерством освіти РФ для практичного застосування в школах.

Система виховання і навчання Амонашвілі – «педагогіка цілісного життя дітей і дорослих» – будується на засадах гуманності і віри в дитину на основі виховання творчістю і співробітництва педагогів з дітьми. Завдання школи – спираючись на всю повноту дитячого життя, надати йому культурних форм саморозвитку, перетворити шкільні заняття в «уроки щастя життя», пізнання, спілкування, дорослішання. Амонашвілі пропонує організацію такого дитячого життя, яке допомагає дорослому спрямувати енергію дитини на продуктивні заняття.

Принципів гуманної педагогіки, якими керується Шалва Амонашвілі:

- Олюднювати середовище навколо дитини.
- Виявляти творче терпіння.
- Приймати дитину такою, яка вона є.
- Наповнитись оптимізмом у ставленні до дитини.

□ На запитання, чи відрізняється чимось українська освіта від освіти Росії чи Грузії, Шалва Олександрович відповів: «Відмінністю є те, що ви маєте таких видатних педагогів, як В. Сухомлинський, А. Макаренко, К.Ушинський. Адже освіта потребує національного духу, національної культури»

Кожний з нас - творець долі кількох сотень дітей, у наших класах, немов у кузні, виковується щастя наших вихованців. На свій педагогічний труд ми повинні дивитися через призму подальшого зміцнення могутності нашої Батьківщини, розквіту нашого суспільства. Ми маємо полонити всіх: і посмішкою, і вимогливістю, і стриманістю, і скромністю, і одягом, і знаннями, і чуйністю, і відвертістю, і інтелігентністю, і товариськістю, і любов'ю до життя. Нам має бути притаманне все найкраще, що людям подобається в людині.

Шалва Олександрович
розмірковує про
педагога як про
людину з
майбутнього. Кожен
шкільний день він
планує як радісну
сторінку свого життя і
життя дітей. Шкільне
життя має бути саме
радісним.

«... Кожна Дитина несе в собі своє життєве завдання, життєву Місію, якій вона повинна служити. Це її служіння, її Місія звернені на благо людей - близьких і рідних, знайомих і незнайомих, на нинішні й майбутні покоління, на планетарну еволюцію... Кожна людина є шляхом в житті іншої»...

Ш.Амонашвілі

- Дитинство як двигун, рухає нами; ніби коріння, живить життя.
- Учитель – сівач: сіє добре, прекрасне і відправляє у світ, не дочекавшись урожаю.
- Хто піклується, той світиться.
- Якщо книга виходить – потрібен читач. Створити образ себе самого – це необхідність.
- У дитині закладена пристрасть до мудрої свободи.
- Хто виховує себе, той виховує інших.
- Любов – це істина. Радість – особлива мудрість. Ласка – частина правди.

Ш.О. Амонашвілі

**Каждый учитель,
который даёт урок,
тут же сам
получает урок.**

“Нехай учитель поспішає до дітей, радіє кожній зустрічі з ними, тоді й діти поспішатимуть у школу і щиро радітимуть кожній зустрічі зі своїм учителем.”

Ш. Амонашвілі

